

fermecată a Cătălinei Buzoianu, și **Mizantropul** de Molière, în viziunea regizorală a lui Valeriu Moisescu.

Dumitru Radu Popescu va fi pentru a treia oară pe afișul nostru, cu **Dalbul pribeag**, proiect la care încă meditează Cătălina Buzoianu.

Desigur, un repertoriu care „să sune bine” poate fi făcut foarte lesne, din virful peniței, dar noi, în Teatrul „Bulandra”, preferăm să aflăm intențiile și preferințele regizorilor noștri — Cătălina Buzoianu, Valeriu Moisescu, Petre Popescu și Alexandru Tocilescu, pentru ca astfel să avem garanția că piesele anunțate, mai ales când e vorba despre dramaturgia originală, vor cunoaște strălucirea pe care o merită.

Ion BESOIU

TEATRUL DE COMEDIE

Toți cei ce slujim marea operă de edificare a unei culturi socialiste sîntem conștienți că teatrul — pentru a deveni cu adevărat un factor educațional — trebuie să fie un laborator de creație, în care

se făuresc concepția spectacolului, valențele estetice, ce urmează a fi transmise publicului. E necesar să știm foarte limpede ce vrem să spunem jucînd un anumit text, ce idei urmărim, cum ne propunem să le materializăm în imagini, ca să aibă putere de convingere și eficiență educativă.

Orientîndu-se după asemenea principii, Teatrul de Comedie și-a îndreptat dintotdeauna atenția spre textele de valoare, spre autorii — români și străini — din „prima linie”. Astfel, în 1986, am selectat piesa **Acești nebuni fățarnici** de Teodor Mazilu, opțiune repertorială justificată prin faptul că piesele acestui autor își găsesc oricînd, prin substanța satirei, locul firesc pe afișul unui teatru de comedie. Cu toate că „pariul” cu un asemenea text este foarte dur, echipa condusă de tînărul regizor Nicolae Caranfil a reușit — potrivit opiniilor preselor de specialitate — un spectacol în care valorile teatrului mazilian să fie „iubite și înțelese ca niște descoperiri individuale”. (Asta, ca să parafrazăm... parafraza lui Mazilu din articolul semnat de Victor Parhon în caietul-program.)

De asemenea, cu o muncă intens susținută de un real profesionalism — în primul rînd din partea lui Tudor Măărăscu, adaptatorul și regizorul textului —, s-a realizat în 1986 **Slugă la doi stăpîni** de Carlo Goldoni.

Scenă din „**Acești nebuni fățarnici**” de Teodor Mazilu; regia, Nicolae Caranfil



Înălbăuirea proiectelor noastre va fi rodul unei colaborări teatru-dramaturg-regizor, într-un spirit de stimă și prețuire reciprocă, stil de muncă devenit tradițional în Teatrul de Comedie. Credem că titlurile la care ne-am oprit — și dintre care majoritatea au și intrat în lucru — se înscriu în parametrii de valoare literară și de teatralitate doriți de noi: *Zece hohote de ris* de Tudor Popescu (regia, Alexandru Tocilescu), *Sfântul Mitică Blajinu* de Aurel Baranga (regia, Tompa Gabor), *Simbăta amăgirilor* de I. D. Sîrbu (regia, Dominic Dembinski).

În portofoliul nostru repertorial de perspectivă apropiată se mai află câteva titluri din dramaturgia clasică universală sau românească actuală în care ne punem mari nădejdi; dar, întâmplările trăite în ultimii ani pe drumul dintre proiect și realizare ne determină să mai întârziem cu dezvăluirea lor. Putem vorbi însă, acum, când am depășit sfertul de veac de la înflințare, despre o intenție a noas-

tră, și anume de a realiza o punte între un succes mai vechi al teatrului, *Troilus și Cresida*, și unul viitor — *Regele Ioan*, al aceluiași mare Will (în regia lui Gri-gore Gonța).

Consecvența cu care Teatrul de Comedie colaborează cu regizori din generația mai tină sau foarte tină se explică prin dorința de a realiza spectacole moderne, proaspete și percutante. Dispunind de noi talente actricești (în ultimii trei ani, în trupa noastră au intrat zece talente tinere autentice, ce se alătură cu profesionalism „generației de aur“), dorim să nu ne lăsăm risipiți în mărunte producții fără ecou, ci să înscrîm în memoria publicului — alături de colegii noștri din celelalte teatre — imagini tulburătoare, capabile să lase urme în sufletul spectatorului contemporan, să-l înalțe la o nouă conștiință.

Silviu STĂNCULESCU

TEATRUL GIULEȘTI

Răspunzînd permanentei nevoi de înnoire a repertoriului, de continuare, la o cotă valorică superioară, a unui program care încearcă să răspundă exigențelor actuale ale publicului, Teatrul Giulești a încheiat anul 1986 cu patru premiere care reflectă, așa cum ne-am propus, din unghiuri diferite, complexa problematică a universului familial.

În comedia plină de vervă și blîndă ironie *Așteptam pe altcineva* de actorul-dramaturg Paul Ioachim (regia, Tudor Mărășcu), tocmai absența unei familii a generat înstrăinarea personajului principal, care, deși își simte neîmplinirea, se complăce în inerție. Importanța comunicării sufletești i se va dezvălui însă treptat eroului, și astfel vor renaște în el aspirațiile, dorința de a avea o familie bazată pe dragoste și armonie. În *Iarna cînd au murit cangurii* de Sorin Holban (regia, Cristian Munteanu), un cuplu foarte tînăr va reuși, prin osmoză spirituală, să depășească traume din trecut. În centrul relațiilor se află un copil plin de farmec și gingașie și care va face ca adulții să se apropie, să descopere în responsabilitatea pentru creșterea și educarea acestui copil terenul adevăratei înțelegeri, în care animozitățile se sting, lăsînd locul dragostei și devotamentului.

Simple coincidențe de Paul Everac investigatează în planul afirmării personalității umane și al integrării sociale, oprin-

du-se asupra unor aspecte privind educarea tinerilor pentru muncă și viață, influența formativă a părinților, rolul femeii în viața de familie, problema generațiilor etc. Scrisă în urmă cu două decenii, această piesă își păstrează acuitatea observației asupra realității, știința tratării și dozării conflictelor, dramatismul dezvoltîndu-se dialectic.

Deși acțiunea se petrece în secolul al XIX-lea, dramatizarea semnată de Marica Beligan și Dinu Cernescu după romanul *Misterele Parisului* de Eugène Sue și intitulată *Medalionul de argint* (regia, Dinu Cernescu) poate fi aliniată aceleiași tematici, spectacolul punînd în evidență efortul dramatic al eroilor principali de a îndrepta o greșeală (repudierea unui copil) și revelația acestora în momentul în care misiunea lor de părinți are un deznodămînt fericit. Opțiunea pentru registrul dramatic, eliminarea notelor parodice, fac din *Medalionul de argint* un spectacol de atmosferă și tensiune, de ținută și rigoare, care satisface așteptările publicului.

În 1987, Teatrul Giulești își continuă și își completează programul repertorial, cu un accent sporit pe „recitirea“ unor piese din literatura clasică sau contemporană, în spectacole care vor să confirme tradiția și configurația specifică repertoriului său.

Spectacolul shakespearian *Regele Lear* sperăm să confere elevație și prestigiu valorosului nostru colectiv artistic în confruntarea cu opera marelui dramaturg englez.